

လှိုင်ဟာရိဆရာတော်

၇၆၂၃၈

၄-၁-၂၀၀၇ နေ့

ဦးတင်ထွန်းနိုင် အိမ်သစ်တက်ပွဲ

ဩဝါဒတရား

“၄-၁-၂၀၀၇ ဦးတင်ထွန်းနိုင် အိမ်သစ်တက်ပွဲဩဝါဒတရား”

အခန်းအနားကို ဗုဒ္ဓသရဏဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မသရဏဂစ္ဆာမိ၊ သံဃသရဏဂစ္ဆာမိဆိုတဲ့ သရဏဂုံ(၃)ပါးကို ဆည်းကပ်တဲ့အနေနဲ့ (၃)ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး အခန်းအနားကို ဖွင့်လှစ်ရအောင်ပါ။

“ဗုဒ္ဓသရဏဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မသရဏဂစ္ဆာမိ၊ သံဃသရဏဂစ္ဆာမိ” ဒီအိမ်သစ်တက်ပွဲမှာ အခန်းအနားမှူး အနေဖြင့် ကျွန်တော်ဦးတင်ထွန်းနိုင်ရဲ့ ဘထွေးဖြစ်သူ ကျွန်တော် ဦးကျော်မြင့်က ဆောင်ရွက်ပါမည်။ ကျန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကန့်ကွက်ရန်ရှိပါက ကန့်ကွက်နိုင်ပါတယ်။ သဘောတူပါက ခေတ္တကလေးဆိတ်ဆိတ် နေပေးစေ လိုပါတယ်။ အားလုံးက ဆိတ်ဆိတ်နေတဲ့အတွက်၊ ကျွန်တော်က အခန်းအနားမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်သွားပါမယ်။ ဒီပွဲမှာ သဘာပတိအဖြစ် ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာပဓာနနာယက ဆရာတော်အရှင်ဉာဏက ဆောင်ရွက်ပါမယ်။

ဒီအခန်းအနားမှာ ခါတိုင်းလုပ်နေကျ အိမ်သစ်တက်ပွဲတွေနဲ့မတူတဲ့၊ အချက်တွေကို ပထမပြောချင်ပါ တယ်။ မြန်မာလူမျိုးများ ပွဲလုပ်တဲ့အခါ၊ ပွဲရဲ့အနှစ်သာရပျောက်နေပြီးတော့ အသွင်သဏ္ဌန်နဲ့ ဟန်ပဲကျန်ခဲ့တာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲမေးရင် အိမ်သစ်တက်ပွဲဆိုရင် မိတ်ဆွေတွေကလာကြတယ်၊ ဘုန်းကြီးတရားနာ ကြတယ်။ ပြီးတော့ စားပြီးပြန်ကြတယ်။ အိမ်သစ်တက်ပွဲ ဘာကြောင့်လုပ်ရတာလဲဆိုတာ သိသွားစေချင်ပါတယ်။ ဒီအိမ်သစ်တက်ပွဲမှာ ပထမလိုအပ်တဲ့အချက်တွေကို ပြည့်စုံသည်ထက်ပြည့်စုံအောင် တင်ပြသွားပါမယ်။ ပထမဦးဆုံး အိမ်ရှင် ကိုတင်ထွန်းနိုင်ကို ဒီနေ့ကြွရောက်လာတဲ့၊ ဒီအိမ်သစ်တက်ပွဲကို ကြွရောက်လာတဲ့၊ အိမ်နီးပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေထံအပ်နှံပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့အပ်နှံရလဲဆိုရင်၊ လူဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ စားရေး၊ ဝတ်ရေး၊ နေရေး၊ ကျန်းမာရေး စတဲ့ အရေး(၄)ပါးကို ကိုယ်တစ်ယောက်ထဲ တာဝန်ယူနိုင်ပါဘူး။

စားရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင်လည်း အများပေါ်မှီခိုနေရတာပါပဲ။ ဝတ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင်လည်းပဲ၊ ကျန်တဲ့လူ အများအပေါ် မှီခိုနေရတာပါပဲ။ နေထိုင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင်လည်း ကျန်တဲ့လူအများအပေါ် မှီခိုနေရတာပါပဲ။ ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင်လည်း ကျန်တဲ့လူအများအပေါ် မှီခိုနေရတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် လူတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ကူညီပြီး အုပ်စုအလိုက်နေတဲ့ အမျိုးအစားဖြစ်တဲ့အတွက်၊ လူစိမ်းတစ်ယောက် ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင် ထဲရောက်လာတဲ့အခါမှာ သူနဲ့ပတ်သက်လို့ သူ့ဆီကအကူအညီရနိုင်သလို သူလိုချင်တဲ့ဟာကိုလဲ ပြန်ပေးရမဲ့ အနေအထားရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ယခုရောက်လာတဲ့ အိမ်သစ်တက်ပွဲ ဦးတင်ထွန်းနိုင်ကို မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ ဦးတင်ထွန်းနိုင်ဟာ အသက်(၃၆)နှစ်ထဲကိုရောက်နေပါပြီ။ ဇနီးခင်နွယ်ကြည်နဲ့ ကလေး(၃) ယောက်ရှိပါတယ်။ သူအလုပ်လုပ်တာက လှိုင်သာယာစက်မှုဇုန်ထဲမှာ “လှိုင်သာယာစတီး”ဆိုတဲ့ အိမ်မိုးသွပ်ပြားလုပ်တဲ့စက်ရုံမှာ ထုတ်လုပ်ရေးမန်နေဂျာအဖြစ် သူတာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါတယ်။ အရင်က သူ စက်ရုံထဲမှာနေပါတယ်။ ယခု (FMI City)ထဲက အခန်းကို ရွှေ့လာပါတယ်။ ရွှေ့လာပြီဆိုတော့ အန်တီလုံးရဲ့ လက်ထဲကို ကျွန်တော့်ရဲ့တူဖြစ်တဲ့၊ မောင်တင်ထွန်းနိုင်ကို ကျွန်တော်အပ်နှံချင်ပါတယ်။ မောင်တင်ထွန်းနိုင် ဒီမှာရှိနေတဲ့အခါမှာ အန်တီလုံးတို့က မောင်တင်ထွန်းနိုင် လိုအပ်မဲ့ အကူအညီကိုပေးပါလို့ ကျွန်တော်မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါတယ်။ အန်တီလုံးတို့ကိုလည်း တစ်ခါတည်းပြောချင်ပါတယ်။ သူ့ဆီကရနိုင်မဲ့ အကူအညီများရှိပါကလည်း အားမနာတမ်း ထမ်းဆောင်ခိုင်းပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲလို့မေးရင်၊ စောစောကပြောခဲ့သလိုပါပဲ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်၊ အပြန်အလှန် ကူညီသွားကြမယ်ဆိုရင်၊ အင်မတန်ငြိမ်းချမ်းတဲ့၊ လောကကြီးတစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်မှာ သေခြာလို့ပါ။

ဒါကြောင့်မို့ ကိုတင်ထွန်းနိုင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ သူ့ရဲ့ကာယကံမှုအပြုတွေ၊ အနေအထိုင်တွေ၊ ဝစီကံမှု ဖြစ်တဲ့ အပြောအဆိုတွေ၊ မနောကံအမှုဖြစ်တဲ့ အနေအထိုင်တွေ၊ အဲဒါတွေနဲ့ပတ်သက်ရင် အန်တီလုံးတို့ ဘေးက နေပြီးတော့ အကဲခတ်နေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ သူ့အမှားအယွင်းတွေ ရှိနိုင်ပါတယ်။

လူဆိုတာက ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်လုပ်သမျှ ကိုယ်မှန်တယ်ထင်လို့ လုပ်ကြတာ ချဉ်းပါပဲ။ ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်ကမမြင်ပေမယ်လို့ ဘေးကကြည့်နေတဲ့သူက အလွယ်တကူမြင်ပါတယ်။ အဲသလို မြင်တဲ့အခါ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပ်နှံထားဘူးဆိုရင် “ကိုယ်နဲ့မှမဆိုင်တာပဲ၊ သူဟာသူ ဖြစ်တာ၊ သူ့ထိုက် နဲ့ သူ့ကံပေါ့၊ ဘာထိန်းကျောင်းစရာလိုလဲ။ ဘာပြောပေးစရာလိုလဲ” ဒီလိုစိတ်မျိုးဝင်လာတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဝင်လာရင် မှားတဲ့သူဟာ အမှန်ပြန်ပြင်ဘို့ လမ်းမရှိတော့ပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် အန်တီလုံးတို့ကို မှာချင်တာက၊ ကျွန်တော့်တူနဲ့ ပတ်သက်လို့ အပြုအမူတွေ၊ အပြောအဆိုတွေ၊ အနေအထိုင်တွေကို၊ အကဲခတ် စေချင်ပါတယ်။ အကဲခတ်ပြီး၊ လမ်းချော်နေပြီ၊ အပြောတွေမှားနေပြီ၊ အပြုအမူတွေမှားနေပြီ၊ အနေအထိုင် တွေမှားနေပြီဆိုရင်၊ ကာယကံရှင်ကို တိုက်ရိုက်ပြောပါ။ တိုက်ရိုက်ပြောလို့ ကာယကံရှင်က၊ သူမှန်တယ်လို့ထင်ရင် ဖြေရှင်းပါလိမ့်မယ်။ သူမှားနေရင်လဲ သူမှားနေတာကို ဝန်ခံဘို့ သူ့မှာတာဝန်ရှိပါတယ်။ ဝန်ခံရုံနဲ့ မပြီးပါဘူး။ နောင် ဒီအမှားမျိုးမဖြစ်အောင် ပြုပြင်ဘို့ သူ့မှာတာဝန်ရှိပါတယ်။

တစ်ကြိမ်ပြောတယ်။ သူပြောတာကို မပြုပြင်ပြီးတော့ ဝန်ခံဘူး။ နှစ်ကြိမ်ပြောတယ်။ သူမပြုပြင်ဘူး၊ လက်မခံဘူးဆိုရင်၊ ကျွန်တော်တို့ဆီကို အကြောင်းကြားပေးပါ။ တိုင်ကြားနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်သူ့ကို အန်တီလုံးတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အပြီးအပ်နှံလိုက်တဲ့သဘောပါပဲ။ အဲဒီတော့ . . . အဲဒီလို အပ်နှံထားပြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် တူဖြစ်တဲ့ ကိုတင်ထွန်းနိုင်တို့ မိသားစုကိုလည်း တစ်ခါထဲမှာချင်ပါတယ်။ ကိုယ့်အမှားကို ကိုယ်မြင်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ကိုယ့် အမှားကိုထောက်ပြလာတဲ့သူကို ကိုယ့်ကျေးဇူးရှင်လို သဘောထားပြီးတော့ ကိုယ်ပြုတာကမှန်တယ်။ သူကြားနေတာ သူမြင်နေတာက လွဲနေတယ်ဆိုရင် လွဲတဲ့အကြောင်းကို အေးအေးဆေးဆေးဖြေရှင်းပြပါ။ ကိုယ်မှားနေတယ်ဆိုရင်လဲ နောက်မှားအောင် ဝန်ခံပြီး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြုပြင်သွားပါ။

ဥပမာအားဖြင့် နမူနာတစ်ခုကိုထုတ်ပြီးတော့ ပြောချင်ပါတယ်။ ခုဟာက ကိုတင်ထွန်းနိုင်ရဲ့ မိသားစု ကနေ သတင်းပြန်ကြားရပါတယ်။ ဆရာတော်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ သူပြုပြင်ချင်တာလေးကို ဆရာတော်ထံ လျှောက်ထားမယ်လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နေတယ်လို့ သူပြောပါတယ်။ ဘာလဲဆို ကိုတင်ထွန်းနိုင် ညည . . . သန်း ခေါင်ကျော်မှ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့ ရက်တွေမှားနေတယ်ပေါ့။ မိသားစုနဲ့နေရတဲ့ အိမ်ရှင်မကတော့ ခလေးလေး တွေနဲ့ နေရတော့ အားငယ်တဲ့စိတ်ကတော့ ဝင်မှာပဲ။ အိမ်ဦးနတ်လို့ခေါ်တဲ့ ဖခင်ဖြစ်တဲ့သူက၊ အိမ်ကို စောင့်ရှောက် ရမယ့်အချိန်၊ လူခြေတိတ်တဲ့အချိန်၊ အိမ်မှာမရှိပဲ၊ တစ်ခြားမှာပဲ အချိန်ကုန်နေတယ်ဆိုရင် သူ့အနေနဲ့ မသင့်ဘူး။ အားငယ်တဲ့စိတ်တွေဝင်မှာဖြစ်တဲ့အတွက်၊ အချိန်မတော် ပြန်တဲ့ရက်တွေက တအားများနေတယ်။ အလုပ်ရှိလို့ ရပ်ဝေးက မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းရှိလို့၊ အပေါင်းအသင်းအရ တစ်ခါတစ်ရံမှာ အိမ်ကိုနောက်ကျပြန်တာ သိပ်ပြီးတော့ ကိစ္စမရှိပေမယ်လို့ တစ်လမှာ ရက်(၂၀)ကျော်ပြီးတော့ အိမ်ပြန်နောက်ကျနေတာကတော့ အိမ်ဦးနတ်အနေနဲ့ မဖြစ်သင့်ဘူးပေါ့။ အဲဒါမျိုးကို အန်တီလုံးတို့အနေနဲ့ မြင်တယ် တွေ့တယ်ဆိုရင်လည်းပြောပါ။ အဲဒီလိုဖြစ်နေတာက တော့ မကောင်းဘူး။ အိမ်ကိုစောစောတတ်နိုင်သလောက်ပြန်ပေါ့။ မပြန်နိုင်ရင်လည်း ဖုန်းလေးဘာလေးဆက်ပြီး

ဘယ်အချိန်ပြန်ရောက်မယ်ဆိုတာ အကျိုးအကြောင်းလေး ဖုန်းလေးဘာလေးဆက်ပေါ့။ အစရှိသဖြင့် ဒီလိုဝိုင်းပြီး ထိန်းကျောင်းပေးစေချင်ပါတယ်။ ထိုနည်းတူပဲ တစ်ခြား မှားတတ်တဲ့အရာတွေရှိမှာဖြစ်တဲ့အတွက် အန်တီလုံးတို့က အကဲခတ်ပြီးတော့ ထိန်းကျောင်းပေးပါလို့ အပ်နှံပါတယ်။ တူတော်မောင်ဘက်ကလည်း အဲဒီလိုပြုပြင်ထိန်း ကျောင်းပေးတာကို ပြုပြင်ပြီး လက်ခံပါလို့ မှာကြားချင်ပါတယ်။ တူတော်မောင်တတ်နိုင်ရင်လည်း အကူအညီကို ဒီအနားတစ်ဝိုက်မှာရှိတဲ့ ကိုယ်နဲ့ထိစပ်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကိုယ်နိုင်တဲ့စွမ်းအား အကြံဉာဏ်အား ငွေအား လူအားများစိုက်ပြီး ကိုယ်နိုင်သလောက်လည်း ပေးပါလို့။ ဒါ့ကြောင့် အိမ်သစ်တက်တယ်ဆိုတာ နေရာအသစ် တစ်ခုမှာ မိသားစုအသစ်တစ်ခု ရောက်လာတာပါပဲ။ အသစ်ရောက်လာတဲ့ မိသားစုဟာ ရောက်နှင့်ပြီးသား မိသားစု တွေနဲ့ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နဲ့ အပြန်အလှန် ကူညီစောင့်ရှောက်ပြီး နေဖို့အတွက် ရပ်မိရပ်ဖတွေကို ခေါ်ရပါတယ်။ သို့မဟုတ် ဒီမှာ ဆရာတော် သမားတော်တွေရှိရင်လည်း ပင့်ဖိတ်ပြီးတော့ တပည့်တော်တို့ ဒီရပ်ကွက်ကို ပြောင်းလာပါပြီဘုရား၊ လိုအပ်တာရှိရင်လည်း ဆုံးမညွှန်ကြားပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့ကလည်း ပစ္စည်းလေးပါးနဲ့ ပတ်သက်ရင် တတ်အား သမျှ ထောက်ပံ့ပါမယ်ဘုရား။

ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ တစ်ခြားသောလူသားတွေနဲ့ အဆင်ပြေနိုင်ဖို့ အတွက်အိမ်သစ်တက်ပွဲ ဆိုတာ လုပ်ရတယ်။ အိမ်သစ်တက်ပွဲလုပ်တာဟာ အပျော်သဘောနဲ့ ကျွေးမွေးဧည့်ခံတာကို စားသောက် ရောက် တတ်ရာရာ တွေပြောပြီး ပြန်သွား၊ ဒီလိုနဲ့ပဲပြီးသွားကြတာများပါတယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေက ပွဲတွေလိုလုပ်ပြီး အသွင်သဏန်မျှသာဖြစ်ပြီး အနှစ်အရသာမပါတဲ့ ပွဲတွေအစား တစ်ကယ့် အနှစ်အသားရှိတဲ့ပွဲ၊ ပွဲရဲ့ တစ်ကယ့် ရည်ညွှန်းချက် ဦးတည်ချက်တွေကို သိပြီးလုပ်တဲ့ပွဲတွေဖြစ်အောင် ကြိုးစားတဲ့အနေနဲ့ ပထမဦးဆုံးပွဲကို ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဆရာတော်ဘုရားရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်နဲ့အညီ ကျင်းပခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်မို့လို့ ယခု အိမ်သစ်တက်ပွဲနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ အသေးစိတ် ပြောနိုင်တာတွေ ပြောပြီးသွားပြီ၊ ဆရာတော်ဘုရားက ယခုအိမ်သစ်တက်ပွဲမှာ မောင်တင်ထွန်းနိုင်ဖို့ မိသားစုနဲ့ ပတ်သက်လို့ သြဝါဒ တရားဟောကြားချီးမြှင့်ပေးပါရန် လေးမြတ်စွာလျှောက်ထားအပ်ပါတယ်။

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဆရာတော် သြဝါဒတရား

ကျုပ်တို့လည်း ခင်ဗျားတို့ လူနည်းနည်းလေးတွေပေမယ့်လည်း လူနည်းနည်းလေးပွဲရဲ့ ကမ္ဘာကလေးပေါ့ နော်။ ဒီကမ္ဘာကလေးရဲ့ အကြီးအကဲသဘာပတိအဖြစ်နဲ့ ဆောင်ရွက်ရတာကို ဝမ်းသာပါတယ်။ တကယ်တော့ ဦးတင်ထွန်းနိုင်ဖို့ အိမ်သစ်တိုးတက်လာပြီး နေထိုင်ကြတယ်ဆိုတာက၊ ဦးတင်ထွန်းနိုင်ဖို့ ပိုက်ဆံရှိလို့ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုဝယ်ပြီး၊ နေထိုင်တယ်လို့ဆိုတာထက် ဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိနေကြတဲ့သူတွေ အထူးအားဖြင့် ဒီနားမှာရောက်နေတဲ့ ပရိတ်သတ်ပေါ့နော်. . . သူတို့ အားလုံးကနေပြီးသကာလ၊ ဦးတင်ထွန်းနိုင် ဒီနေရာကိုနေတာ မကန့်ကွက်ဘူးလို့၊ ဒီနေရာကိုနေတာကို သဘောကျလက်ခံတယ်ပေါ့။ ဒါမျိုးဖြစ်ကြမှာပါ။

တကယ်တော့ . . . ခုခေတ်က တစ်မျိုးတော့ဖြစ်သွားပြီပေါ့။ ခုခေတ်က ဘယ်လိုတစ်မျိုးဖြစ်သွားတာလဲ ဆိုရင်၊ ဒီနေရာကိုနေချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ်ကဝယ်နေလိုက်ပေါ့။ ကိုယ့်ခေါင်းရင်းအိမ်က လက်ခံချင် ခံ၊ မခံချင်နေ။ ကိုယ့်ခြေရင်းအိမ်ကလည်း ကိုယ့်ကို လက်ခံချင်ခံ၊ မခံချင်နေ။ ကိုယ့်အောက်ကအိမ်ကလည်း လက်ခံချင်ခံ၊ မခံချင်နေ။ ကိုယ့်အထက်အိမ်တွေကလည်း လက်ခံချင်ခံ၊ မခံချင်နေ။ ကိုယ့်အိမ်ကို နေတဲ့သဘောမျိုး သိပ်ရောက်နေပါပြီ။ အထူးအားဖြင့် ရန်ကုန်လိုနေရာမျိုးကတော့ အထွတ်အထိပ် ရောက်နေပြီလို့ ပြောရမှာပဲ။

ရန်ကုန်မှာဆိုရင် တစ်ချို့အိမ်တွေဟာ ခေါင်းရင်းနဲ့လည်းအသိမလုပ်ဘူး၊ ခြေရင်းအိမ်နဲ့လည်း အသိမလုပ်ဘူး။ နောက်ကျောအိမ်နဲ့လည်း အသိမလုပ်ဘူး။ မျက်နှာစာအိမ်နဲ့လည်း အသိမလုပ်ဘူး။ အိမ်အောက်က အိမ်ကိုလည်း အသိမလုပ်ဘူး။ အဲဒီလိုကြားပါတယ်။ အဲဒါကတော့ တော်တော်မကောင်းတာပဲပေါ့။ သိပ် ဗမာပီသတာပဲလို့တောင်ပြောချင်ပါတယ်။ အဲဒီ မကောင်းတာဟာ ဗမာပီသတာလို့ ပြောရတာလည်း၊ ဘာဖြစ်လို့ ဗမာပီသတာပဲလို့ ပြောရမှာလည်းဆိုတော့၊ ဗမာတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်တာကိုး။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာက ဘာပြောသလဲဆိုရင်တော့၊ လူမရှိဘူး၊ သူမရှိဘူးလို့ ပြောတယ်။ ငါမရှိဘူး၊ သူမရှိဘူးလို့ ပြောတာဆိုတော့ ငါရယ်၊ သူရယ်မှမရှိပဲ၊ ခေါင်းရင်းကအိမ်၊ ခြေရင်းက အိမ်နဲ့ ဘာအသိလုပ်နေစရာလိုလဲပေါ့။ ဒီလိုပြောရမလိုဖြစ်နေတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ရှိမှ ရှိတာမှမဟုတ်တာ။ ရှိမှ ရှိတာမှ မဟုတ်တာဆိုတော့လည်း ဘာများအထူးအသိလုပ်စရာပေါ့။ ဘာအသိလုပ်စရာ လိုသလဲသာပြောတာ၊ မရှိဘူးလို့ ပြောတာပါပဲ။ မရှိဘူးလို့သာပြောတာ၊ ဘာမှမလုပ်ပဲနေပါဆိုတော့လည်း ဘာမှမလုပ်ပဲနေလို့လည်းရမှမရတာ။

ဘာမှသာမရှိတာငါကတော့ရှိတဲ့ဟာမျိုးလေးနဲ့ သူ့ကိုယ်သူပြန်အဖတ်ဆယ်တယ်။ သူ့ကိုယ်သူပြန် အဖတ်ဆယ်တော့လည်း ငါချမ်းသာသလိုနေမယ်။ ခေါင်းရင်းအိမ်ကဘာဖြစ်နေနေ၊ ခြေရင်းအိမ်ကဘာ ဖြစ်နေနေ၊ သူတို့ဟာသူတို့ဖြစ်တာပဲ။ ကိုယ့်အိမ်လည်းဘာဖြစ်နေနေ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ဖြစ်တာပဲဟာ။ အဲဒီလိုမျိုးလိုသာ ဘာမှ မရှိဘူးဆိုတဲ့ အနတ္တဝါဒကနေ ဆက်စပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့၊ အဲဒါတွေကို အလေးမူရကောင်းမှန်းမသိတော့ဘူး။ အဲဒါတွေကို အလေးမူရကောင်းမှန်းမသိတာ။ ဘာမှမရှိဘူးလို့သာဆိုတာ ငါ ကတော့ ရှိနေတာ။

ငါရှိနေတာဖြစ်တဲ့အတွက်၊ ငါချမ်းသာသလိုနေရမှာပဲ။ အဲဒီလိုမျိုးနဲ့ ကိုယ်ကလည်းပဲ၊ သူများအကူအညီယူဖို့လည်း မအောက်မေ့ဘူး။ ကိုယ်ကသူများကိုကူဖို့လည်း မအောက်မေ့ဘူး။ အဲဒီလိုဆိုတော့ လူတွေကတော့ အများကြီးစုပြီးနေသော်လည်းပဲ၊ လူတွေကတော့ ဆန်ကွဲကျနေတယ်လို့ပြောရမလို့ပဲပေါ့နော်။ အခု အဲဒီလိုမျိုးလို့ . . ဘာတဲ့(FMI) လို့ပြောတယ်။ ဒါမိသားစုလိုနေထိုင်ကြတယ်။ အကြီးတစ်လုံးမှာဆိုတောင်ရင်တောင်မှ မိသားစု(၄)စုဆိုတော့၊ (၄)ထပ်ဆိုရင် တိုက်တစ်လုံးမှာ မိသားစု(၁၆)စုရှိတယ်။

အဲ. . နည်းနည်းနောနောမဟုတ်ဘူးလို့ပြောကြပါစို့။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ပျားအုံကြီးတစ်အုံလို့ ပြောရမယ်။ ပျားအုံကြီးတစ်အုံမှာ ပျားကောင်တွေနေနေသလိုပဲ။ တိုက်တစ်လုံးထဲမှာကိုပဲ မိသားစု(၁၆)စု ရှိတယ်။ တောရွာတွေတို့၊ ဘာတွေတို့လို့ဆိုရင်ကတော့ အိမ်ဝိုင်းကလည်းကျယ်ကျယ်၊ ကိုယ့်အိမ်ကလည်း တစ်လုံးထဲ။ အဲလိုမျိုးလိုနေရင်တော့ နည်းနည်းတော်သေးတယ်လို့ ပြောရမလို့ပဲ။ အမှန်ကတော့ မိသားစု (၁၆)စု နေနေပေမယ့် ဦးတင်ထွန်းနိုင်တို့ . . အဲဒီမိသားစု(၁၆)လုံးကိုတောင် သိမယ်မထင်ပါဘူး။ အော်. . အဲလိုဖြစ်မှာနော်။ အမှန်အတိုင်းကတော့ အဲလိုမနေပေးကြပါနဲ့လို့ပြောရမှာပေါ့။ လူဆိုတာဟာ၊ လူမှာ အင်အားဖြစ်တာဟာ၊ အင်အားဖြစ်တယ်ဆိုတာက လူဟာ ခုခေတ်မှာ ဘယ်သတ္တဝါနဲ့မှ မတူတော့ဘူး။ ဥပမာ ဆင်တွေ၊ ကျားတွေ၊ မျောက်တွေ အစရှိသဖြင့် သတ္တဝါတွေမျိုးစုံရှိမယ်။ လူနဲ့အတူဆုံး အကောင်ပလောင်ကတော့ မျောက်လို့ပြောရမှာပဲ။

မျောက်လို့သာပြောရတာ၊ လူနဲ့တော်တော်ကိုတူတာ။ လက်ချောင်းလေးတွေကစပြီး တူပေမယ့်၊ လူကို နည်းနည်းမှ သူတို့မမှီဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။ လူကိုနည်းနည်းမှမမှီဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့ကချမ်းရင် မီးလှုံတတ်တယ်။ စောင်ခြုံစရာမရှိတောင် မီးလှုံတတ်တယ်။ အဝတ်ကလေးထူထူထဲထဲလေးချုပ်ပြီး ကျုပ်တို့ဝတ်မှာပေါ့။

သူတို့အဝတ်ဝတ်ဖို့ထားတော့ မီးတောင်မလှုံတတ်ဘူး။ တောထဲမှာမီးတွေရှိမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သွားပြီး သူတို့ မလှုံတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်၊ မီးကို အသုံးမချတတ်ဘူး။ ဘာလေးတစ်ခုခုစားစရာကို ဖုတ်ကင်ပြီးလည်း မစားတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့သူတို့ဟာ သဘာဝအလျှောက်ရှိနေတဲ့မီးကိုတောင်မှ အသုံးမချတတ်ဘူးဆိုရင်တော့ လူနဲ့ကတော့ကွာပါတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

သိပ်တူတဲ့အကောင်ပလောင်ကို ရွေးပြောလိုက်တာနော်။ သိပ်တူတဲ့အကောင်ပလောင်ဆိုပေမယ့် ရုပ်ပုံကြီးတာတူတာ၊ ဒီကောင်ရဲ့အခြေခံအချက်အလက်ဖြစ်တဲ့ ခရိုမိုစုန်း(မျိုးဗီဇ)ကများ သိပ်ကွဲနေလားလို့မေးရင်၊ ချင်ပန်းဇီးမျောက်နဲ့ ကျုပ်တို့လူနဲ့ဆိုရင် (၉၉. ၄)လောက်ထိ တူသတဲ့ဗျာ။ ပြောရမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် လောက်ကို တူတယ်လို့ ပြောလို့ရတဲ့အနေအထားပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို(၉၉)ရာခိုင်နှုန်းကတောင်ကျော်သေးတာဆို တောတူတဲ့ဟာက။

ဒီခရိုမိုစုန်း(မျိုးဗီဇ)တွေဟာ မတူကြဘူး။ ဥပမာ-ကျားမှာရှိတဲ့ ခရိုမိုစုန်း၊ ဆင်မှာရှိတဲ့ ခရိုမိုစုန်းက တစ်ကောင်ချင်းဆီမှာနေတဲ့ ခရိုမိုစုန်းကျတော့ မတူကြဘူး။ သစ်ပင်မှာရှိတဲ့ ခရိုမိုစုန်းနဲ့ အကောင်ပလောင်မှာရှိတဲ့ ခရိုမိုစုန်းက အရေအတွက်ပဲကွာသွားတာ။ မတူကြဘူး။ ဥပမာ-ရွှေမှာရှိတဲ့အနုမြူအနေအထားနဲ့ တစ်ခြားသတ္တုမှာ ရှိတဲ့အနုမြူအနေအထားပေါ့။ အဲဒါတွေက ကွာသွားတော့ ရွှေရဲ့အရည်အသွေး၊ ငွေရဲ့အရည်အသွေး၊ အခြား သတ္တုရဲ့အရည်အသွေးကွာသွားသလိုပေါ့။ အကောင်ပလောင်တွေဟာ အသက်ရှင်နေတဲ့ဟာတွေဟာ ခရိုမိုစုန်း ပါတာပါပဲ။ အဲဒီမှာ ချင်ပန်းဇီးမျောက်ရဲ့ ခရိုမိုစုန်းဟာ လူရဲ့ခရိုမိုစုန်းနဲ့ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်တူတယ်လို့ ပြောရမယ်။ ဒဿမ (၀. ၆)လောက်ပဲကွာတယ်လို့ပြောရမယ်။ ဒဿမအပြည့်တောင်မကွာဘူး။ တစ်ဝက်ကျော်ကျော်လေး လောက်ပဲကွာတယ်လို့ပြောရမယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ဒီခရိုမိုစုန်းကြောင့်လို့ ပြောလို့မရဘူး။ လူတွေဟာ ဒီနေ့လောက်တိုးတက်နေတာ။ တိုးတက်နေတာဆိုရင်၊ ဒီအဆောက်အဦးကြီးတောင် လူတွေဖန်တီးရတာ။ သူ့ဟာသူရှိနေတဲ့ တောင်အခေါင်းကြီး မဟုတ်ဘူး။ သူ့ဟာသူရှိနေတဲ့ တောင်အခေါင်းကြီးမဟုတ်သလို ကျောက်ခဲတွေကို ဟိုလိုကြိတ်၊ သည်လိုကြိတ်နဲ့ ဘိလပ်မြေတွေလဲဖျော်၊ သံတွေထည့်၊ ကျောက်ခဲတွေထည့်နဲ့။ ဆိုလိုတာကတော့ လူလုပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေလို့ဆိုလို တာပါ။ လူဟာ လူသုံးတဲ့ပစ္စည်းတွေဟာ သဘာဝပစ္စည်းတွေမဟုတ်ဘူး။ လူလုပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလိုပဲ လူကိုယ်စီမှာဝတ်ဆင်ထားတဲ့ အဝတ်အဆင်ကိုကြည့်ရင်လည်းပဲ သဘာဝပစ္စည်းတွေမဟုတ်တော့ဘူး။ ဝါပင်က ပေါက်တဲ့ဝါပေါက်တောင် မဟုတ်ချင်တော့ဘူး။ ချည်တောင်မှ ဓာတုဗေဒချည်တွေလုပ်နေကြတယ်။ ပြောမယ် ဆိုရင်ကဖြင့် လူတွေကတော့ထွင်လိုက်တာပေါ့။

တစ်ခါတည်းကို ထိပ်တန်းရောက်ထွင်လိုက်တာ။ ဘာဖြစ်လို့ဒီလို လူတွေထွင်နိုင်တာလဲ. . . ။ လူတွေ ဟာ နတ်ဘုံ၊ နတ်နန်းမက ကိုယ့်ဟာကို ဘာပြုလို့တည်ဆောက်နိုင်တာလဲ။ လူတွေစုမိကြလို့၊ စုမိတယ်ဆိုတာ သာမန်က စုဖွဲ့ပြီး အုပ်လိုက်နေတာမဟုတ်ဘူး။ မျောက်တွေလည်း အုပ်လိုက်ဖွဲ့နေတာပါပဲ။ သမင်တွေ၊ ဂျီတွေလည်း အုပ်လိုက်ဖွဲ့နေတာပါပဲ။ အုပ်လိုက်ဖွဲ့နေကြပေမယ့် ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လုပ်ငန်းကို ခွဲခြမ်းပြီးတော့လုပ်တဲ့ အလေ့ အထမရှိဘူး။

လူကတော့ အုပ်လိုက်ဖွဲ့နေရုံတင်မက လုပ်ငန်းတွေကိုပါခွဲဝေပြီးယူတယ်ဗျာ။ မင်းက လယ်လုပ်မှာ ဆိုလုပ်၊ မင်းကဆေးကုမှာဆိုကု၊ ကျောင်းဆရာလုပ်မယ်ဆိုရင် ကျောင်းဆရာပဲလုပ်၊ အဲလိုမျိုးလို လုပ်ငန်းမှာ ခွဲဝေလုပ်ကိုင်ကြတော့၊ ယက်ကန်းယက်တဲ့သူကလည်း ယက်ကန်းယက်တယ်။ ပန်းရံလုပ်တဲ့သူကလုပ်၊ လက်သမား လုပ်တဲ့သူကလုပ်၊ လုပ်ငန်းခွဲဝေကြတာ။ ဥပမာဆိုရင် အထည်ချုပ်ဆိုရင် ရှေးအခါက အဝတ်တစ်ထည်ဆိုရင် တစ်ယောက်ထဲချုပ်တယ်။ အကြာကြီးချုပ်ရတာပေါ့။ အခုတော့ ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူး။ အထည်ချုပ်မှာ အိပ်ကပ် ကလေးပဲချုပ်မယ်ဆိုရင် အိပ်ကပ်ကလေးပဲချုပ်။ ကော်လာပဲချုပ်မယ့်သူဟာ ကော်လာပဲချုပ်။ ဂျိုင်းဆက်ကလေးပဲ ချုပ်မယ့်သူဟာ ဂျိုင်းဆက်ကလေးပဲချုပ်။ သိပ်မြန်တာပေါ့။ စက်ကိုအပြည့် မောင်းတော့တာပေါ့။ ဒေါင်းဒေါင်း . . ဒေါင်းဒေါင်းနဲ့ပေါ့။ ဒါလေးလုပ်ရတာဆိုတော့ မျက်စိမှိတ်လုပ်ရင်တောင် ရသွားတာဖြစ်တာပေါ့။ အခုတော့ အလုပ်ကသိပ်တွင်တယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ လူတွေဟာ အလုပ်ကိုခွဲဝေပြီး လုပ်တတ်တဲ့အလေ့ရှိတဲ့အတွက် လူတွေဟာတိုးတက်တယ်ပေါ့။

ဒါကဒီလိုပြောရတာပေါ့။ လူတွေဟာအလုပ်လုပ်တဲ့အခါ ခွဲဝေပြီးအလုပ်လုပ်တတ်သည်အထိ လူစု သွားကြပြီ။ အဲလိုမျိုးလို စုသွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် လူဟာတိုးတက်မှုမှာတော့ ဘယ်အကောင်ပလောင်မှ ယှဉ်လို့မရ အောင် ထိပ်တန်းရောက်သွားပြီလို့ . . အဲလိုဆိုတော့ လူတွေအဲဒီလောက်ကြီးတိုးတက်သွားပြီဆိုတော့ တိုးတက် တဲ့အတွက် တိုက်ကြီးတစ်ခုထဲမှာ၊ အိမ်ထောင်စု(၁၆)စုတောင်နေတာ။ အိမ်ထောင်စု(၁၆)စုတာ နေကြမယ်ဆိုတာနဲ့ အဲဒီ တိုးတက်တာတင်ပဲ ကျုပ်တို့ကရပ်နေကြတယ်။

အဲဒီ(၁၆)လောက် ဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အဖွဲ့အစည်းလေးဖြစ် နေမယ် ဆိုရင် ဒီထက် ပိုပြီးတိုးတက် အုံးမှာလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲဒီအိမ်ထောင်စု(၁၆)စုဟာ တစ်ဖွဲ့တစ်စည်းထဲမဖြစ်ဘူးပြောမယ်ဆိုရင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်တောင် သိကျွမ်းတဲ့အနေအထားမရှိဘူးဆိုတော့ ယဉ်ကျေးကြသူတွေဖြစ်တဲ့အတွက်ကတော့ ရန်တော့ ဖြစ်မနေဘူးပေါ့နော်။ အဲဒါသာပြောရတာ ဒီအိမ်ထောင်စု(၁၆)စုရဲ့ ညီညွတ်မှုကိုပြော မနေနဲ့၊ တစ်အိမ်ထောင်ထဲမှာ တစ်အိမ်ထောင်ထဲ၊ တစ်အိမ်ခန်းထဲမှာ နေနေကြတဲ့ သူတွေတောင်မှ ညီညွတ်ကြဖို့ဆိုတာ သိပ်မလွယ်ဘူးဗျာ။ အဲဒီလောက်ထိတိုးတက်နေပြီဖြစ်တဲ့လူတွေနော်။ ဥပမာ . . ခုလင်မယားနေတယ်ဆိုရင် လင်ကမယားကို၊ မယားကလင်ကို၊ အလိုမကျပေမယ့်လည်း လွှတ်ထားရတာအများကြီးပဲ။ သူ့ဗီရိုလေးနဲ့သူ သုံးနေတာကိုး။ အဲလိုဆို တော့ သိပ်ညီညွတ်ကြဖို့ကောင်းတာဗျာ။

လူမှာ တိုးတက်ခြင်းရဲ့ပင်မအကြောင်းက ညီညွတ်မှုပဲ။ နောက်တိုးတက်ခြင်းရဲ့ပင်မအကြောင်း ကလည်း ညီညွတ်မှုပါပဲ။ ရှေ့တုန်းကတိုးတက်ခြင်းရဲ့အကြောင်းဟာလည်း ညီညွတ်မှုများဖြစ်တာမို့ မေ့မေ့လျော့လျော့၊ မတည့်မစောင်းမရှိကြပါနဲ့လို့ ဒီလိုလေးသာ အိမ်သစ်တက်တဲ့အချိန်လေးမှာ ဦးတင်ထွန်း နိုင်လည်း ပြောလိုက်တယ် လို့ ဒီလိုမှတ်သွားပါဗျာ။ အခုလည်းပဲ သတိရစေဖို့သတိပေးတာလို့ ပြောရမှာပဲ။ ကျုပ်တို့ပဲပြောတယ်ဗျ။ ဘာပြော သလဲဆိုရင်တို့နော်လို့ . . အလုပ်လုပ်ကြရတာဟာ မပီသဘူးလို့၊ ဘာမပီသလဲလို့မေးရင် ဘာလုပ်လုပ် မပီဘူးလို့။

ဥပမာပြောကြပါစို့။ အိမ်သစ်ကလေးတက်တယ်၊ အဲဒါလေးလည်းမပီဘူးဗျ။ ရှင်ကလေးလည်းလုပ်တယ်။ အဲဒါလည်းမပီဘူးဗျ။ ပြောကြမယ်၊ စားကြမယ်၊ သောက်ကြမယ်နဲ့ တစ်ခါတည်းလုပ်သွားကြတာပဲဗျ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ပွဲကိုကိုင်ရတဲ့ပွဲစီးပွဲကိုင်ပေါ့။ နတ်ကတော်လိုပြောမယ်ဆိုရင် ကနားစီးပေါ့။ နတ်ကတော်မှာကတော့ ၄-၁-၂၀၀၇ ဦးတင်ထွန်းနိုင် အိမ်သစ်တက်ပွဲဩဝါဒတရား

ကနားကိုစီစဉ်ရတဲ့ ဦးစီးရတဲ့ ကနားစီးရတယ်။ သူ့အမိန့်အတိုင်းပဲဖြစ်ရမယ်ပေါ့။ ကျုပ်တို့ဗမာကတော့ ကနားစီးဟာ ဘုန်းကြီးဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဘုန်းကြီးကလည်းပဲ သူဟာသူနေနေတာဆိုတော့ သူ့လုပ်ငန်းထဲမှာသူ ဘာမှမလုပ် တတ်ဘူး။

ဘာမှမလုပ်တတ်ဘူးဆိုတော့ သူကဘာလုပ်သလဲဆိုရင်၊ သူ့ကိုပရိတ်သတ်က ကန်တော့တယ်။ ကန်တော့ တဲ့အခါမှာ သူကနေပြီးသကာလ၊ ဘာလုပ်သလဲဆိုတော့ သူကမေးတာပေါ့။ ပြီးတော့ဘာလုပ်သလဲဆိုရင် “အဟံဘန္တေ တိသရဏေနသဟ၊ ပဉ္စသီလံ ” ချပေးတာပဲ။ လူတွေကလည်း လိုက်ဆိုကြတာပဲ။ လူတွေတစ်လုံးမှ မသိဘူး။ ဒါ ပါဠိတွေဖြစ်နေလို့၊ အဟံလည်း မသိဘူး။ ဘန္တေလည်း မသိဘူး။

တိသရဏေနလည်း မသိဘူး။ ပဉ္စသီလံလည်း မသိဘူးလို့ပြောရမှာပေါ့။ မသိပေမယ့်လည်း သူတို့ သိတာ သူတို့လုပ်သွားတာဆိုတော့ သူတို့ကလည်းသူတို့သိတဲ့ ပါဠိစာပေတွေနဲ့ပဲ ဖက်လုံးနေရတာဆိုတော့ အဲဒါပဲ သူတို့ ချပေးသွားတယ်။ နှစ်တွေကို နှစ်ထောင်လောက်ရှည်လျားပြီး မြန်မာ့သမိုင်းမှာ အကုန်လုံးအဲ့ ဒီအတိုင်းချည်းပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဘုန်းကြီးကလည်း အဲဒါချပေးပြီး ဘာပြောသလဲဆိုရင် ယမဟံ ဝဒါမိ တံဝဒေထ ဘာပြောတယ်လို့ ဘယ်သူသိမှာတုံး၊ မသိပေမဲ့ အပိုးကျိုးအောင်သင်ထားတဲ့ ဗမာဖြစ်တော့ ဘယ်လိုလုပ်မှာလည်းဆိုတော့ အမယ် ပါဠိနဲ့ပဲ ပြန်ပြောလိုက်တယ် အာမဘန္တေ ပါလို့ ဒီလိုပြန်ပြောတယ်။ ဘုန်းကြီးပြောတာက ဘာပြောသလဲဆိုရင် ငါဆိုတဲ့အတိုင်း မင်းတို့ လိုက်ဆိုနော်လို့ ပြောတာပဲ။ ယံ အကြင်စကားကို ငါဘုန်းကြီးက ဝဒါမိ ဆိုမယ် တံ ထိုငါဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ဒေထ မင်းတို့က လိုက်ဆိုကြ။ ဆိုလိုတာက ငါဆိုတဲ့အတိုင်း မင်းတို့လိုက်ဆိုကြလို့ ပြောတာပါပဲ။ ဒါကို တင်ပါ့ဘုရားလို့ လိုက်ရမှာကို အခုတော့ သူက ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထ ဆိုတော့ အာမဘန္တေ လို့ လိုက်တယ်ဗျ။ ဆိုလိုတာကတော့ ကျုပ်တို့မသိတာတွေ လုပ်နေကြတယ်လို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ ဒီလိုပဲ မသိတာတွေချည်းပဲ လုပ်နေတော့ အဲလိုမျိုးကလေးများ သီလယူပြီးသွားလို့ သာဓုကံ ကတွာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ လို့ ပါဠိလိုပဲ သူက နိဂုံးချုပ်ပေးလိုက်တော့ ဒါလည်း ဒကာ ကာမတွေက မသိပါဘူး သင်ထားလို့သာ အဲဒါပြီးရင် အာမဘန္တေလို့ လိုက်ရမှာ ငယ်ငယ်ကတည်းက သင်ထားလို့သာ အာမဘန္တေဆိုပြီး သီလယူလို့ ပြီးသွားတာပဲ။ အဲဒီမှာ ပွဲလုပ်တဲ့ ဒကာကလည်း ဘုန်းကြီးဆိုတော့လည်း ကိုယ့်အိမ်ထဲ ရောက်လာတော့လည်း လျှာတန်းရတာပေါ့နော်၊ အဲဒီလို လျှာတာ တန်းတာပေါ့။ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးက ဘာလုပ်သလဲဆိုတော့ သူ့လက်ကို ရောက်အောင် ပေးပြီးသွားပြီ ပေးပြီးသွားရင်တော့ ပြီးသွားပြီပေါ့။ ဒါဆိုရင်တော့ ကိစ္စပြီးသွားရင်တော့ ဘုန်းကြီးတို့ ပြန်မယ်ဆိုပြီး ပြန်ရုံပေါ့။

အခုတော့ဘုန်းကြီးတို့ ပြန်မယ်ဆို မပြန်ပဲ ရေစက်ချတယ်၊ ရေစက်ချတယ်ဆိုတာက အပိုပါပဲလို့ ပြောရမယ် အပိုပါပဲလို့ ပြောရမှာ။ ရေစက်ချတယ်ဆိုတာ စာချုပ်တာ သာမန်ပစ္စည်းလေး ရောင်းတာဝယ်တာ ဘာစာချုပ် စရာလိုမှာလည်း၊ အဲဒီလိုမဟုတ်ပဲ အိမ်လုံးကြီးရောင်းမယ်လို့ အိမ်ဝိုင်းကြီး ရောင်းမယ်ဆိုရင်တော့ မပေးလို့ မရတာ ဆိုတော့ စာချုပ်ရတာပေါ့။ အခုတော့ ရေစက်ချတာဆိုတာ မပေးလို့ မရတာကို ရေစက်ချရတာ၊ အခုလိုမျိုးလို့ သူ့ကိုပေးရမှာကို ပေးပြီးသွားရင် ရေစက်ချစရာ မလိုပါဘူး။ ရေစက်ချပြီး အမျှဝေလိုက်တော့ အားလုံးက သာဓုခေါ်ကြတယ်၊ အမျှဝေတော့လည်း သာဓု သာဓုလို့ ခေါ်ကြတယ်။ တကယ်တော့ အမျှဝေတယ်ဆိုတာ ငါပေးလိုက်တာ မင်းတို့ သက်သေနော်လို့ သူက ငါပေးတာ မင်းတို့သက်သေနော်လို့ သက်သေလုပ်ခိုင်းတာ ဟိုလူတွေကလည်း သက်သေလုပ်တဲ့အကြောင်း သာဓုခေါ်ကြရတာပေါ့။ ဒါတွေလည်း ဘာမှမသိဘူးလို့

ဒီလိုပြောရမယ်ပေါ့၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ဘုန်းကြီးကို ကနားစီးထားလိုက်လို့ ဒီလိုမျိုးဖြစ်တာလို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဘုန်းကြီးကို ကနားစီးထားလိုက်တော့ ဘုန်းကြီးကလည်း လူတွေအကြောင်း သိပ်သိတာ မဟုတ်တော့ သူလေ့နေတဲ့ ရေစက်ချတာ သီလပေးတာလုပ်ပြီးတော့ ပြန်တာပေါ့ကွာ။ ဒီထဲမှာ ယံမင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ စိန္တယိသုသဒေဝတာ ဆိုတဲ့ မင်္ဂလသုတ်လေးရွတ်ချင်တော့လည်း ရွတ်မှာပေါ့ဗျာ။ ရွတ်ပြီးတော့ပြန်သွားကြတယ်။ ဘာမှမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောကြစို့နော်။ အဲဒါ ဒီနေရာမှာ လုပ်ရမှာမဟုတ်ဘူးလို့ပြောရမယ်။ တကယ်ကတော့ ခုလိုမျိုးလို အိမ်သစ်တက်တယ်ဆိုရင် အိမ်အသစ်သိမ်းတယ်လို့ဆိုတာဟာ တကယ်တော့ အိမ်သစ်ကို ကိုယ့်ဘာသာကိုသိမ်း လို့မရဘူးလို့ပြောရမယ်။

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်သိမ်းလို့မရတော့ ဒီနားကအခု ဦးတင်ထွန်းနိုင်ရဲ့တိုက်ခန်းက ဦးတင်ထွန်းနိုင် ရဲ့တိုက်မှာ ရှိနေတဲ့သူတွေက အခု(၁၆)စုတောင်ဆိုတော့ ဦးတင်ထွန်းနိုင် အပါအဝင်(၁၆)စုတောင်ဆိုတော့ (၁၅)စုတော့ရှိရမယ်။ ဒီထက်ပိုနိုင်မယ်ဆိုရင် အခြားတိုက်လုံးတွေက (၁၄၊ ၅၊ ၆)စုတွေကလည်းရှိရမယ်။ ကျွန်တော် ဒီတိုက်ခန်းမှာနေမလို့၊ နေချင်လို့ပါ။ အဲလိုမျိုးခွင့်တောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့က ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုနိုင်ရင် ဒါ. . ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပေးကြပေါ့။ ကန့်ကွက်သူမရှိရင် ခွင့်ပြုတယ်လို့ ကျွန်တော် မှတ်ပါ့မယ်ဗျာ။ ဒီလိုမျိုးဖြစ်ရမှာပေါ့၊ သူတို့ကလည်း မင်းပိုက်ဆံရှိလို့ဝယ်နိုင်တာပဲ၊ ဒို့က ဘာပြုလို့ ခွင့်မပြုနိုင်တာလဲပေါ့။ ဒို့နဲ့ဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်ငန်းတွေတော့ သိပ်မလုပ်နဲ့ လို့ ပြောချင်လည်းပြောမှာပေါ့။ မင်းကနေပြီး သိပ်နားပြီးစရာ လုပ်နေမယ်လို့ မင်းကသိပ်ကို မျက်စိစူးစရာကြီး လုပ်နေမယ်လို့ ဒီအနားမှာ ဒို့အနားမှာလာနေပြီး လင်မယားအချင်းချင်း တဒိုင်းဒိုင်း သတ်ကြ ပုတ်ကြ ရန်ဖြစ်ကြနဲ့ လုပ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ ဒို့ကတော့ ဘယ်ကြည့်နိုင်မှာလည်းပေါ့။ ဒီလိုမျိုးလို မလုပ်ရင် ဒို့ကခွင့်ပြုရမှာပေါ့။ မင်းတို့က လည်း ဒီလိုမျိုး လုပ်မယ့်ပုံ မရှိတာဆိုတော့ ဒို့ကခွင့်ပြုပါတယ်။ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ ဒီအိမ်က ကိုယ့်ကိုကိုယ် တက်ပြီး သိမ်းခဲ့ရတာမဟုတ်ဘူး၊ သူတို့တစ်တွေရဲ့ ခွင့်ပြုချက်အရ ကိုယ်က သိမ်းရမှာဆိုတော့ ခုတော့ ဒီတိုက်ဆိုရင် ဒီတကာမတစ်ယောက်ပဲ ပါသလားမသိဘူး၊ ဟုတ်ပြီနော်။ တကာမကတော့ တိုက်ရဲ့ကိုယ်စား ခွင့်ပြုရမှာပေါ့နော်။ ဟုတ်တယ် ခုခေတ်ကတော့လည်း အဲဒီလိုမျိုး သိပ်မရှိကြတော့ဘူး၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံရှိရင်လည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဝယ်နေ၊ ကိုယ့်လင်မယားသတ်ကြလည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ်သတ်နေ မင်းတို့လင်မယားသတ်တော့ မင်းတို့ရဲ့အိမ်ထောင်ရေးပဲ ငါတို့အိမ်ထောင်ရေးမဟုတ်ဘူး၊ သေသွားပြီဆိုရင်တော့ အလောင်းလေး ဘာလေးချပေးကြမှာပေါ့။ အဲလိုလုပ်ကြရ တယ်ပေါ့နော်။ အဲဒီလောက်ပဲရှိကြတာ၊ နေရတာကြောက်စရာကြီးဗျ။ ဆုတ်ယုတ်တာလို့ ပြောကြစို့နော်။ လူ့လောကရဲ့ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုတင်ထွန်းနိုင်တို့ရေ အဲဒီလိုဆုတ်ယုတ်မှုကြီးဆီကို ဦးတည်တဲ့ ဖြစ်ရပ်ကြီးမျိုးကို မလုပ်ပေးကြနဲ့။ အခု အိမ်သစ်တက်ပွဲလို့ လုပ်လိုက်တယ်ဆိုပေမယ့် လူသူတွေ စုံစုံ လင်လင် မရှိသော်လည်းပဲ ဦးတင်ထွန်းနိုင်တို့ဟာ လက်ဖက်ကလေးတစ်ပွဲနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် မုန့်ကလေးတစ်ပွဲနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် မိတ်ဖွဲ့ပါလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။ မိတ်ဖွဲ့တာကတော့ ကိုယ့်အိမ်သိမ်းတဲ့အချိန်တုန်းကတော့ သူတို့တော့ဆန္ဒ မပေးလိုက်ရဘူးပေါ့နော်။ မပေးလိုက်ရပေမယ့် ကိုယ်ကနေ မိတ်ပြုထားမှ သူများဆီကလည်း မိတ်ကရတာ။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လူ့လောကရဲ့ဆက်ဆံရေးဟာ အပေးအယူဆက်ဆံရေးကြီးနော်။ ရိုင်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ အကြင်လင်မယားဆိုတဲ့သူဟာ အကြင်လင်မယားဆိုတာတောင်မှ ယောက်ျားလုပ်တဲ့သူက မိန်းမလုပ်တဲ့ သူကို မေတ္တာပေးမှ မိန်းမလုပ်တဲ့သူဆီက မေတ္တာလည်းပြန်ရမှာနော်။ ဒါမှမဟုတ်လည်း မိန်းမလုပ်တဲ့သူက ယောက်ျားလုပ်တဲ့သူကို မေတ္တာပေးမှ။ အကယ်လို့ မိန်းမလုပ်တဲ့သူက ယောက်ျားလုပ်တဲ့သူကို ကလန်ကဆန်

လုပ်နေရင် ယောက်ျားရဲ့မေတ္တာ ဘယ်ရမှာလဲ။ တကယ်တော့ ရှေးကပြောခဲ့သလိုပဲ မေတ္တာဆိုတာ အလျားအနံတာ မရှိတာ၊ အသွားအပြန်တော့ရှိတယ်လို့။ ဆိုလိုတာကတော့ ကိုယ်ကမေတ္တာပေးရင် သူတို့ကလည်းမေတ္တာ ပေးတာ ပါပဲ။ အဲဒီလိုပဲ သူတို့ကမေတ္တာပေးရင် ကိုယ်ကလည်း မေတ္တာမပေးပဲ မနေနိုင်ဘူးပေါ့နော်။ အခုလည်း ဦးတင်ထွန်းနိုင် တို့ကိုပြောရမယ်။ ဒီအနားကလူတွေကို မေတ္တာထားကြပါလို့။ အလေးထားပါဆိုတာ တကယ်ပဲ ကိုယ်ကမိတ်ပြုတာပေါ့။ ငါတို့ပညာနဲ့ ငါတို့၊ ငါတို့ဥစ္စာနဲ့ ငါတို့၊ ဒီလိုမျိုးမနေပါနဲ့လို့ အဲလိုပြောရမှာပေါ့။ မိတ်ပြုပါ။ မိတ်ပြုပါဆိုတာ အသိအမှတ်ပြုပါ။ အသိအမှတ်ပြုတယ်ဆိုတာ ကိုယ်က လက်ဖက်ကလေးသွားကြွေးရုံတင် မကပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာမှာ အခန်းနံပါတ်ဘယ်လောက် အထပ်ဘယ်လောက်မှာ နေနေပါတယ်။ ဒါကို ကျွန်တော်တို့ တကယ်လို့များ လိုအပ်လို့ရှိရင်လည်းခေါ်ပါ ကျွန်တော်တို့ကလည်းပဲ ခေါ်မှာပါ။

တစ်နေရာရာမှာ တစ်မြို့ရွာရွာမှာ ဦးတင်ထွန်းနိုင်တို့က အဲလို ပုန်းမရဘူးလို့ ဖြစ်နေအောင် ရှိဖို့လိုပါ တယ်လို့ အဲဒီလိုပြောရမယ်ပေါ့ဗျာ။ တကယ်တော့ အအခု ဦးတင်ထွန်းနိုင်ကပဲ လိမ်လို့မရဘူးဆိုတာ ဖြစ်နေ ဖို့လိုပါတယ်။ အဲဒါလည်း ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာမှာ တကယ်လို့ရှိနေမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ကတော့ မိတ်ဆွေတွေကို စုဆောင်းတတ်မယ်ဆိုရင်၊ ကိုယ့်ဆီက ဒါနတွေ၊ သီလတွေ၊ ဘာဝနာတွေဆိုတာ မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ဖို့ပါပဲ။ မြတ် စွာဘုရားဟာ အဲဒီ(၈)ချက်ကိုပြောတာဟာ၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတွေကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါတွေနဲ့ ပံ့ပိုး နေတဲ့ဟာကို သမာဓိပြောတယ်။ အဲဒါတွေ သိမြင်လာတာတွေကို ပညာလို့ပြောတယ်။ အဲဒီပညာတွေတို့၊ သ မာဓိဆိုတာတွေရဲ့ တန်ဖိုးပေးလိုက်တာဆိုတော့၊ သီလမြဲခိုင်သွားပြီဗျ။ ကိုယ်က စောင့်နေရတာမဟုတ်ပဲ၊ ကိုယ် က အဲဒီသီလကြောင့် သီလတုံးဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီသီလတုံး၊ သီလခဲဖြစ်သွားတော့ မြဲသွားပြီဆိုတဲ့အခါ ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုမှသိလို့ ဖြစ်မသွားတော့ဘူး။ သူတို့ဟာ ကိုယ့်ကိုရန်ဖြစ်တဲ့သူမဟုတ်တော့ သူတို့ဟာမုန်းလို့မရဘူး။

မုန်းလို့မရတော့ဘူးဆိုတော့၊ သူတို့နဲ့ကိုယ်နဲ့ကမသိတော့ဘူးဆိုတော့ လွတ်လပ်ပြီပေါ့။ ကိုယ်ကတော့ တစ်တိုက်ထဲပဲနေနေတယ်၊ ဒီအိမ်ဟာလည်း ကိုယ့်အိမ်ပဲဟာ။ အထက်ထပ်နဲ့ အောက်ထပ်က လူနည်းလည်း ကိုယ်နဲ့ သိနေတာပဲရှိတယ်နော်။ မြို့ထဲမှာ ကြားကြားနေရတယ်။ အပေါ်ထပ်က ဒုတ်. . ဒုတ်. . ဒုတ်နဲ့ ငရုပ် သီးထောင်းနေတယ်။ အောက်ကလည်းပဲ ဒုတ်. . ဒုတ်. . ဒုတ်နဲ့ငရုပ်သီးထောင်းနေတယ်။ အောက်ကလည်းပဲ ဒုတ်ကြီးနဲ့ထိုးတယ်။ တကယ်ရန်ဖြစ်တာနော်။ အပေါ်ကလည်းငရုပ်သီးထောင်းတယ်။ အောက်ကလည်း ဒုတ် နဲ့ထိုးတယ်။ ကိုယ့်အထပ်နဲ့ကိုယ်လုပ်တာလို့ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ လူတွေက လမ်းထဲတွေ့ရင်မျက်နှာကတင်း သွားပြီပေါ့။ ဘယ်ကောင်းတော့မှာလဲဗျ. . နော်. . ။ အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်ပြီးတော့ ရန်သူနဲ့ငြိနေပြီး၊ ရန်သူနဲ့ငြိနေပြီ။ အဲဒီတော့ မလွတ်လပ်တော့ဘူးပေါ့နော်။ မြတ်စွာဘုရားက ဘာပြောသလဲဆိုတော့ အဲဒါ “ဝိမုတ္တိ” မဖြစ်တာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လွတ်လပ်တာက “ဝိမုတ္တိ”။ မလွတ်လပ်တာက “အဝိမုတ္တိ”။ အဲဒီလိုမျိုး “ဝိမုတ္တိ” မဖြစ် တာကို အဲဒါနိဗ္ဗာန်မရဘူးလို့ပြောတာ။

“ဝိမုတ္တိ”မဖြစ်တာကို နိဗ္ဗာန်မရဘူးလို့ပြောတာ။ အောက်အိမ်နဲ့လည်း မတဲ့(မတည့်)ဘူး။ အထက်အိမ်နဲ့ လည်း မတဲ့(မတည့်)ဘူး။ ဒါပေမယ့် နိဗ္ဗာန်ရောက်နေတယ်လို့ပြောတယ်။ မရောက်နိုင်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင် ဘူး။ မသိသေးလို့. . မသိသေးတာဖြစ်မယ်။ “ဒီလူနွယ် အဲဒီထဲမှာ. . ဒေါင့်မကျိုးလိုက်တာကွာ။ ဒီလူကပ်လိုက် တာ” လို့မပြောဘူး။ ဒီလူကပ်လိုက်တာလည်း သူတို့စိတ်ထဲမှာမရှိဘူး။ မသိသေးတာပဲဖြစ်ရမယ်။ သိတဲ့သူက တော့ တိုးတိုးတိတ်တိတ်တောင်မနေနိုင်ဘူး။ လူတွေဟာ တွေ့ကြရင် နှုတ်ဆက်ကြတယ်။ ကိုယ်နဲ့သိတဲ့သူတွေ

ကို တွေ့ပေမယ့်လို့ နှုတ်မဆက်ရင်လည်း ဝတ္တရားပျက်တယ်။ ဒါဟာ စာရိတ္တသီလပျက်တာနော်။ . . ကိုယ် နှုတ်ဆက်မရမယ့်ဟာကို နှုတ်မဆက်ပဲ၊ ဦးတင်ထွန်းနိုင်ရေး . . . ဘယ်သွားလို့ရမှာလည်းလို့ မပြောတောင်၊ မျက်နှာလေး ပြုံးပြတာတို့၊ မျက်စိချင်း သတိပြုလိုက်တာတို့ . . . လေးလောက်ပြရင်လည်း၊ ဒါနှုတ်ဆက်ပြီလို့ပြော ရမှာပဲ။ နေကောင်းရဲ့လားလို့မေးနေဖို့မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ . . . အဲဒီလိုမျိုးလို သိပြီးသားသူတွေက အ သိအမှတ်ပြုရတယ်။ လမ်းမှာတွေ့ရင်လည်း အသိအမှတ်ပြုရမှာပဲ။ အသိအမှတ်မပြုရင်တော့ စာရိတ္တပျက်တာ ပဲ။ စာရိတ္တပျက်တယ်ဆိုတာက ခိုးနေ၊ ဆိုးနေမှ စာရိတ္တပျက်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို လျော့ပြီးလုပ်လိုက်တာ။ လျော့ပြီးမလုပ်လိုက်တာလည်း အကျင့်စာရိတ္တပျက်တာပဲ။ အပြစ်လုပ်လိုက်တာဆို စာရိတ္တပျက်တာပဲ။ စာရိတ္တလုပ်လိုက်တာပဲ။ အဲဒီတော့ ကိုယ်က လူတစ်လုံး၊ သူတစ်လုံးနဲ့ အသက်ကလည်း (၃၆)နှစ်ပဲရှိသေးတယ်။ ကိုတင်ထွန်းနိုင်က မီးတစ်ပြောင်၊ အိမ်တစ်ဆောင်နဲ့ နေနေပြီဆိုရင် အဲဒီတော့ ဒီတိုက်ထဲ “ငါလူပီပီသသနေနေတော့မှာလား”။ လူ့ရဲ့သစ္စာတရား၊ လူတစ်ယောက်က လူတစ်ယောက်ပေါ်ထားရှိရ မယ့်သစ္စာတရား၊ နည်းနည်းလေးမှ အကျိုးအပဲ၊ အလေအလွင့်မရှိစေရဘူးကွာ။ အဲလိုဖြစ်အောင်နေရလိမ့်မယ်။ အဲလိုဖြစ်အောင်လုပ်တဲ့အခါ၊ အိမ်ကိုသိမ်းပြီး အစကတည်းက အခင်းအကျင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံလုပ်ရမှာပေါ့။

ပြည့်ပြည့်စုံစုံလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွေးစရာတွေကို အစုံအလင်များများကြီးကျွေးရမှာကို ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူး၊ ပေးစရာတွေကိုလည်း အများကြီးပေးရမယ်လို့မဆိုလိုပါဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ သူနဲ့အတူတူ နေနေရတဲ့ သူတွေနဲ့တော့ အကုန်လုံးသိရမယ်၊ သူတို့က ကိုယ့်ကို ဒီနေရာကိုအပ်တာ အဲဒီလိုသိရမယ်နော်၊ ကိုတင်ထွန်းနိုင်နော်။ ကျုပ်တို့ဘုန်းကြီးတွေ ရဟန်းခံတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတွေစုပြီး ရဟန်းမဖြစ်ခင်က ဘုန်းကြီးတွေကစုပြီး တပည့်တော် ရဟန်းဖြစ်ပါရစေလို့ပြောရတယ်။ ဘုန်းကြီးတွေက ကိုယ့်အချင်းချင်း မင်းရဟန်းလုပ်ချင်သလား ရဟန်းလုပ်ချင်သလားနဲ့ တွတ်ထိုးနေတဲ့အလုပ်ကို မလုပ်ချင်ဘူး။ ဘုန်းကြီးများကနေပြီးတော့ တစ်ပါးက ဘာလုပ်လိုက်သလဲဆိုတော့ ကမ္မဝါစာဖတ်တယ်ဆိုပြီး ဖတ်တယ်။ သုဏ္ဍာသု မေ ဘနေဆိုပြီး သံဃာတော်တို့ဘုရား တပည့်တော်လျှောက်ထားပါမယ့် နားထောင်ပါပေါ့၊ အဲဒီသူလေးက ရဟန်းအဖြစ်တောင်းနေပါပြီပေါ့၊ တောင်းနေတာမှာ သူ့ကိုထောက်ခံတဲ့ ဥပဇ္ဈယ်ဆရာလည်း ရှိတာပေါ့၊ အဲဒီတော့ သံဃာများက အဲဒီသူမှာ ရဟန်းမဖြစ်လောက်တဲ့ အပြစ်အနာအဆာရှိတယ်ဆိုရင်လည်း အရှင်ဘုရားတို့က ရဟန်းမပြုဖို့ ကန့်ကွက်ပေကြပေါ့။ ကိုယ်ကန့်ကွက်တာရှိကိုမရှိဘူး သူ့ကိုမဲတောင်းလိုက်တာ ပေါ့၊ ဘယ်သူမှ ဘာမှမပြောဘူး ဆိတ်ဆိတ်ပဲနေကြတယ်၊ တစ်ကြိမ်မေးတာ ဘယ်သူမှ ဘာမှမပြောရင် ဆိတ် ဆိတ်ကလေးနေရင် ရဟန်းပြုပေးလိုက်တာပါပဲ။

ဖြစ်တာကတော့ ရဟန်းလောင်း ရဟန်းဖြစ်တာပါပဲ၊ ဖြစ်တာက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုန်းကြီးတွေက ရဟန်းဖြစ်အောင်လုပ်ပေးလိုက်တယ်၊ ဒီဘုန်းကြီးတွေ ဒီဘုန်းကြီးတွေက ရဟန်းအဖြစ်ပြုပေးလိုက်တာ ဒါကြောင့် ဒီဘုန်းကြီးတွေက ရဟန်းလုပ်ပေးလိုက်တာလို့ပြောရမယ်၊ ပါဠိလိုက စာအရက အခုဘုန်းကြီးတွေက ဘုန်းကြီးလုပ်ပေးလိုက်တာ ကာရကကံက ခွင့်ပြုလိုက်မှ ဟိုလူလေးက ဘုန်းကြီးဖြစ်သွားတယ်၊ အခု ဦးတင်ထွန်းနိုင်က ဒီတိုက်ခန်းကိုဝယ်တယ် ဒီတိုက်ကြီးမှာ ရှိပြီးသူတွေက အသိအမှတ်ပြုဖို့တော့ လိုတယ်ပေါ့။ ကျွန်တော် ဒီမှာနေပါရစေ ခုနက ရဟန်းလောင်းက တောင်းဆိုလိုက်သလိုပဲပေါ့၊ ဒီတိုက်မှာ အရင်နေနေကြတဲ့သူတွေက ကာရကဘုန်းကြီးတွေ လိုပေါ့ဗျာ။ ကာရကဆိုတာ အသိအမှတ်ပြုပေးချင်သူတွေလို့ပြောရမှာပေါ့၊ အသိအမှတ်ပြုပေးချင်သူတွေဆိုတော့ ဦးတင်ထွန်းနိုင်တို့ကို ဒီမှာအသိအမှတ်ပြုပေးတာပဲ၊ တို့ အသိအမှတ်ပြုပေးထားတာဆိုတော့ မတော်တာတွေရင် တို့ကလည်း ပြောရမှာပေါ့၊ ခွင့်တောင်းရမှာ အဲလိုမျိုးလိုဖြစ်အောင် တစ်ခါတည်းလုပ်ရမှာလို့ ပြောရမှာပေါ့။ အခုတော့

ဒီတိုက်မှာ တကာမတစ်ယောက်ပါတယ်လို့ပြောတယ် အဲဒီတော့ ကျန်တဲ့ဟာတွေ ကျန်တဲ့သူတွေအတွက်တော့ တာဝန်ယူရမှာနော် (တင်ပါ)။ အဲဒီလိုတော့ ဟုတ်ပါတယ်ပေါ့။ မိတ်ဆက်ပေးဖို့လိုပါတယ်လို့ မျက်နှာငယ်လွန်းလို့ အတင်းမိတ်ဆက်ပေးခိုင်းတာမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခြားကနေ ဒီနေရာကိုရောက်လာတယ်ဆိုတော့ အသိအမှတ် ပြုပေးဖို့ရန် တာဝန်က ရှိကို ရှိနေတာ။

အဲလိုမျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီအိမ်သစ်တက်ပွဲ အိမ်သစ်တက်ပွဲဆိုတာမသိတော့လည်း ဘုန်းကြီးပင့်ပြီး ဘုန်းကြီးကိုပဲ မင်္ဂလသုတ်လေးရွတ်ခိုင်းပြီး ကမ္မဝါဖတ်ခိုင်းရင်လည်း ကမ္မဝါဖတ်တာပဲ။ ဘာမှလည်းမဟုတ်ပါဘူး။ မင်္ဂလသုတ်ကလည်း ဒီနေရာမှာဟောဖို့ကို မဟုတ်ပါဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ ကျုပ်တို့ခုလိုပြောတဲ့စကားဟာ ကျုပ်တို့ခုလို အိမ်သစ်တက်ပွဲမှာ ဟိုတစ်ယောက်က ဝယ်လိုက်တယ်။ ဒီမှာ စကားလေးကြိုလို့ နဲ့တော့ပြောရ မယ်။ ရွာတစ်ရွာကို လူတစ်ယောက်ကသွားနေမယ် အဲဒီရွာသူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျမယ် ဒါမှမဟုတ် အဲဒီရွာသားနဲ့ အိမ်ထောင်ကျမယ်ဆိုရင် ဘာလုပ်ရမှာလည်း ကျမတို့က ရွာမှာနတ်ပြရမယ် ရွာဦးမှာ အရှင်ကြီးရှိတယ်။ ပြော မယ်ဆိုရင်တော့ ဒီရွာကို စတည်တဲ့သူလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမယ်။ ဒီနယ်ကိုစပြီး ကြီးစိုးတဲ့သူလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေ မယ်။ ရွာတော့ရှင်ဆိုတာရှိတယ်။ ဒီရွာရဲ့အကြီးအကဲပေါ့။ ဒီရွာက ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်က ကြိုက်ပြီးယူ သွားလိုက်ပြီဆိုပါတော့ သူ့ကိုနတ်ပြရတော့တာပဲ။ နတ်ပြတယ်ဆိုတာက ဘာလုပ်တာလဲဆိုတော့ အရှင်ကြီး ကျွန်တော် ဒီရွာက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ယူလိုက်ပြီ။ ကျွန်တော်အရှင်ကြီးရဲ့ ကျေးကျွန်ဖြစ်သလို ကျွန်တော် ယူထားတဲ့ မိန်းကလေးကိုလည်း အရှင်ကြီးရဲ့ ကျေးကျွန်အဖြစ် မှတ်ယူပေးပါ။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဒါဟာ ပုံစံ (၁၀) ဖြည့်တယ်လို့ ပြောရမှာဗျ။ တစ်သက်ထိ ပုံစံ (၁၀) ဖြည့်တာလို့ ပြောရမှာပေါ့။

အဲလိုမျိုးလို ဒါကတော့ အစဉ်အလာလေးပါ။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ တကယ်တော့ နတ်အသိ မလုပ်တောင် အဲဒါနတ်ကလည်း မသိပါဘူး။ တစ်ကယ်တော့ တစ်ရွာလုံးမှာရှိတဲ့ သက်ဝင်ရှင်သန် သူတွေက နတ်တွေပေါ့။ ဟုတ်ပြီနော်၊ သူတို့က ကိုင်နိုင်တယ်နော် သူတို့သဘောမတူဘူးဆိုရင် ထပ်ပြီးတော့ကိုင်နိုင်တယ်နော်။ အဲလိုမျိုးလို ကိုယ်ကလည်း အဲဒီလူတွေကြိုက်နှစ်သက်အောင် လုပ်ထားရမှာပေါ့နော်။

သူတို့ကလည်းဟာ မင်းလာနေတာကတော့ ငါတို့သဘောကျတယ်ကွာဆိုပြီး သူတို့ပျူငှာချင်လည်း ပျူငှာကြမှာပေါ့။ အဲဒါ နတ်ပြကြတာပဲ အိမ်သစ်တက် အိမ်သစ်သိမ်းတယ်ဆိုတာလည်း နတ်ပြကြတာပါပဲ။ ခင်ဗျား တို့က ဒီမှာနေတာကြာပြီဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ကနတ်ပဲ ဦးတင်ထွန်းနိုင်တို့ကိုလည်း နတ်ပြကြရတာပဲ။ အဲလိုဘဲ ခိုင်းနှိုင်းပြီးသကာလ အစဉ်အလာကိုလည်းကိုလည်း လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါလို့ ဒီလိုပြောရမှာပဲ လုပ်မိအောင် လုပ်ပါလို့ ပြောတာ။ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်မိအောင်လုပ်တာလည်းလို့ ပြောရတာလည်းဆိုတော့ လွတ်မြောက်အောင် ဘယ်လိုလွတ်မြောက်အောင်လည်းဆိုတော့ မငြိမအောင် မ ငြိဘူးဆိုတော့ လုံးမိသွားတာပေါ့။ ကိုယ်အုပ်စုနဲ့ကိုယ် လုံးမိသွားရင် တစ်ခြားအုပ်စုက ရန်လုပ်ရင် တစ်ခုခု ဖြစ်ရင် ကိုယ့်အုပ်စုဘက်ကနေပြီး ကိုယ့်ရှေ့နေလုပ်ပေးမှာ မဟုတ်လား။ အဲလိုဖြစ်တဲ့အတွက် လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာတယ်လို့ ပြောရမယ်။ အဲလိုမျိုးလို ငြိမ်းချမ်းရာ ငြိမ်းချမ်းကြောင်း လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကြပါလို့ ဒီလိုပြောကြပါစို့။

ငြိမ်းချမ်းရာ ငြိမ်းချမ်းကြောင်းဖြစ်တဲ့ဟာတွေဆိုတာက ခုနကပြောတဲ့ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ချက်ထဲမှာ ဆိုရင် လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်တာလည်းပဲ စာရိတ္တသီလတွေဖြစ်တဲ့အတွက် ငြိမ်းချမ်းရာ ငြိမ်းချမ်းကြောင်းဖြစ်တယ်။

မလုပ်သင့်တဲ့အလုပ်ကို မလုပ်တာလည်းပဲ ငြိမ်းချမ်းရာ ငြိမ်းချမ်းကြောင်းပါပဲ။ ဆောင်ရန်နဲ့ ရှောင်ရန်ပေါ့။ မလုပ်သင့်တာ မလုပ်တာ ရှောင်ရန်၊ လုပ်သင့်တာကို လုပ်တာ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နဲ့ ဆောင်ရန်ကို ကိုယ်ကနေပြီးတော့ အပီအပြင် သိပြီး သကာလ ဖြစ်တည်ဖို့ရန်အတွက် လိုအပ်ပါတယ်ပေါ့။ အဲဒါလေးကို သတိပေးတဲ့အနေနဲ့ ကျုပ်တို့က ပြောတယ်လို့ ပြောရမှာပဲ။ အဲဒါလေးကိုလဲ ဦးတင်ထွန်းနိုင်တို့က အစကတည်းက သိနေပြီဖြစ်လို့ ဒီအိမ်သစ်တက်ပွဲမှာလည်း စနစ်တကျနဲ့ ကျကျနန လိုတယ်လို့ ကျုပ်တို့ကြားရတယ်။ ကရော်ကမယ်နဲ့လည်း မနေအပ်ဘူး။ ကျန်တဲ့သူကို ထိခိုက်တယ်ဆိုရင် ကိုယ်က ရှောင်ရှားရမှာပေါ့။ ကျန်တဲ့သူတွေကလည်း ထိခိုက်စရာတွေ လုပ်နေတယ်ဆိုရင် ရှောင်ရှားဖို့ အနေနဲ့ သတိပေးရမှာပေါ့။

နောက်တစ်ချက်ကလည်း မရှောင်ရှားပဲ သူတို့က ဒီလိုလုပ်တယ်၊ ငါလည်း ဒီလိုလုပ်မယ်၊ ဟိုလို လုပ်မယ်ဆိုရင် သူတို့ကို ရန်လုပ်တယ်ဆိုပြီး သူတို့ မပြင်တဲ့ အပြင် ပိုပြီးတောင် ရန်လုပ်လိမ့်မယ်။ အဲလိုမျိုး မဖြစ်ကြရလေအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိ၊ ဝိရိယထားပြီး သကာလ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့ မဂ္ဂင်တရားလိုပေါ့။ ဒါလေးနဲ့ ပြည့်မှီတဲ့ အထိ နေနိုင်ဖို့ရန်အတွက် သတိရကြပါစေလို့၊ ဒါကို ကျုပ်တို့က ပြောရမယ်။ ဒီပြောတာလောက်ဆိုရင် အတော်ကြီးပဲ ရှည်လျားသွားပါပြီလို့ ပြောရမယ်နော်။

ဒါလေးကို ဝမ်းသာနိုင်ကြတယ်ဆိုရင် ဝမ်းသားတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ သာဓုသုံးကြိမ်လောက် ခေါ်ပြီး တော့ ဦးဇင်းရဲ့ ပြောကြားချက်ကို နိဂုံးချုပ်ပါမယ်။

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု

